

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การใช้รางวัลเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชางานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็ก
ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาช่างโยธา

จัดทำโดย

นายสหพัฒน์ พุทธเจริญ

สาขาวิชาช่างโยธา วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคกลาง 2
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่องานวิจัย การใช้รางวัลเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชางานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็ก ของนักเรียนระดับชั้น
 ปวช.2
 สาขาวิชาช่างโยธา

ชื่อผู้วิจัย นายสหพัฒน์ พุทธเจริญ

ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างโยธา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างโยธา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ของวิทยาลัยเทคนิคชลบุรี จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การส่งเสริมเจตคติโดยการใช้รางวัลในการส่งเสริมเจตคติ ในการใช้สัญลักษณ์ในสมุดแบบฝึกหัด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ค่าเฉลี่ย ของการส่งงาน ในวิชางานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็ก หลังการส่งเสริมเจตคติพบว่าการส่งงานสูงขึ้น กว่าก่อนได้รับการ ส่งเสริมเจตคติ หมายถึง นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมเจตคติจาก ครูผู้สอน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานสูงขึ้น ข้อเสนอแนะ ควรมีการเสริมแรงและยกย่องชมเชยให้กำลังใจกับ นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการสอน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	3
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	15
บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายข้อมูล	17
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	19
ภาคผนวก	20
บรรณานุกรม	21

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสและวิวัฒนาการของการเจริญก้าวหน้าของโลกได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้สังคมไทยก้าวหน้าทันโลกยุคโลกาภิวัตน์สังคมไทยต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในการสร้างนิสัย ให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้เป็นคนยุคใหม่ก้าวหน้าทันโลกแห่งความเจริญในปัจจุบันและอนาคต สามารถปรับตัว “ ให้อยู่รอด ก้าวทัน ก้าวหน้า ก้าวนำ ” การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2568 – 2570) กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนา ประเทศ และกำหนดสภาพสังคมไทยที่พึงประสงค์โดยมุ่งพัฒนาสู่สังคมที่เข้มแข็งและมีดุลยภาพใน 3 ด้าน คือ 1. สังคมคุณภาพ 2. สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ 3. สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ด้านสังคมแห่งภูมิปัญญาการเรียนรู้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้คนไทยทุกคนคิดเป็น ทำเป็น มีเหตุผลสามารถ เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต และมียุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม แนวทางการพัฒนา การปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาของไทยมีการปฏิรูปครั้งใหญ่ ได้มีวิวัฒนาการมาจนถึงการมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นแม่บทสำคัญก่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา โดยกำหนดไว้ในมาตราต่าง ๆ เช่น มาตรา 40 , 42 , 43 , 46 , 53 , 54 , 69 โดยเฉพาะมาตรา 81 กำหนดให้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ การศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายทางการศึกษาระดับแรกของประเทศไทย ซึ่งให้ความสำคัญเรื่องต่าง ๆ เช่น มาตรา 6 การ จัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และ สติปัญญา ความรู้และ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในหมวด ตั้งแต่ มาตรา 22 – 30 ได้กล่าวถึง หัวใจการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือ เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้(Child Centered) ปัจจุบันรัฐบาลได้มุ่งเน้นการแก้ปัญหาความยากจน และยกระดับ คุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ของ ประเทศให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ประกอบ กับรัฐบาล นายกรัฐมนตรีได้ประกาศนโยบายปฏิรูประบบ ราชการใหม่ ในส่วนของ กระทรวงศึกษาธิการ ได้รวม 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติและทบวงมหาวิทยาลัยเข้าด้วยกัน เพื่อพัฒนาระบบบริหารให้มีคุณภาพ พัฒนาคอนไทยให้เป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จะเห็นได้ว่า กระแสของการปฏิรูปการศึกษาได้ส่งผลการปฏิบัติงานของคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและบรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรการจัดการศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ระบุไว้ในมาตรา 24(5) มีความสำคัญ ให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้และมาตรา 30 ระบุโดยสรุปว่า ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้นครูเป็นบุคลากร

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงานของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชีในวิชางานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็ก เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบ การจัดการกระบวนการเรียนการสอน ให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเพิ่มการส่งงานของนักเรียนด้วยวิธีการเสริมสร้างเจตคติ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างโยธา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ของวิทยาลัยเทคนิคลพบุรี

1.3.2 ระยะเวลา คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.4.1 เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกมาในทางบวก หรือทางลบ เช่น ความพอใจ – ความไม่พอใจในการส่งงาน ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

1.4.2 งาน หมายถึง แบบฝึกหัดที่ครูให้ในชั่วโมงเรียน แบบฝึกหัดการบ้าน ใบงาน รวมถึงการทำงานเป็น กลุ่มหรือชิ้นงาน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1.5.1 นักเรียนส่งงานมากขึ้น และทราบถึงเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมในการส่งงานวิชางานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็ก

1.5.2 เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ได้ศึกษาและนำไปสำรวจเจตคติทางนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างโยธาในเรื่องของเจตคติต่อการส่งงาน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 การวิจัยในชั้นเรียน

2.1.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นรูปแบบของการวิจัยทางการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งเป็นการวิจัยที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของครูโดยมีครูเป็นนักวิจัย ทั้งผลิตรายการวิจัย และบริโณงานวิจัย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ครูเป็นผู้ทำการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ด้วยลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนจึงมีนักศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนไว้หลากหลายโดยเน้นการวิจัยทางการศึกษาและปฏิบัติการในห้องเรียนดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2543) ได้สรุปความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนได้ชัดเจนและจำแนกให้เห็นองค์ประกอบต่าง ๆ ว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ทำให้ครูผู้สอนในห้องเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนำผลมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันทีและสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของตนเอง ให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในสถานศึกษาได้มีโอกาสนอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2543) ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึงการวิจัยที่มีจุดกำเนิดจากสภาพปัญหาหรือข้อข้องใจในการจัดการเรียนการสอนที่ครูพบเรื่องที่วิจัยมี ความเฉพาะเจาะจง เป็นประเด็นที่มุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียน ผู้สอนกระบวนการสอน ตลอดจนสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาหรือสภาวะการเรียนหนึ่ง ๆ การวิจัยมุ่งผลที่พัฒนาการเรียนการสอนของครูในสภาพแวดล้อมที่ทำการวิจัยนั้น ๆ โดยตรง

ทัศนาศวรงค์ศักดิ์(2543) สรุปความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือเป็นความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ชาตรีสำราญ (2544) ให้ความเห็นว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การทดลองวิธีใหม่ๆ ในการแก้ปัญหาของครูซึ่งคิดค้นมาเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติแต่หวังให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทั้งครูและนักเรียนมากที่สุด เพราะฉะนั้นงานวิจัยในชั้นเรียนจะไม่เป็นเรื่องราวใหญ่โต ที่ต้องใช้เวลาเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผลนาน นับเดือน นับปีจนเป็นผลงานเล่มใหญ่

นภดล เจนอักษร (2544) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยประเภทหนึ่งที่ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการควบคุมไปกับการเรียนการสอนปกติในชั้นเรียน ทั้งนี้เพื่อศึกษา สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนำผลที่ได้ไปพัฒนาการเรียนการสอน หรือใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนของตน รวมทั้งเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่นต่อไป

วาโร เพ็งสวัสดิ์(2544) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง วิธีการหรือกระบวนการที่ให้ได้มาซึ่งความรู้หรือคำตอบซึ่งครูเป็นผู้จัดทำขึ้นเอง โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตน

ประวิต เอราวรรณ์(2545) ได้กล่าวถึงการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยประยุกต์ที่ดำเนินการวิจัยควบคุมไปกับการปฏิบัติงานของครูซึ่งต้องใช้กระบวนการที่น่าเชื่อถือและเป็นระบบในการแสวงหาคำตอบในสภาพการณ์หรือบริบทของนักเรียนโดยมีครูเป็นผู้ทำการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้

รัตนา ศรีเหรียญ (2547) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน เป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (ActionResearch) ซึ่งเป็นการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าเป็นครั้ง ๆ ไป หรือเป็นเรื่องใด เรื่องหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ผลการวิจัยที่ค้นพบนี้ไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงกับกลุ่มอื่น ๆ ได้เพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในวงจำกัด หรือเป็นปัญหาเฉพาะที่

ชัยพนธ์รักงาม (2544) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนทั้งในส่วนหลักสูตร วิธีสอน การจัดกิจกรรม สื่อแบบฝึก รวมทั้งการวัดผลและประเมินผล เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนา ประสิทธิภาพการสอนและคุณภาพ การเรียน

บัญชา อึ้งสกุล (2544) ให้ความหมายไว้ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยปฏิบัติการที่มุ่งแก้ปัญหาที่เป็นปัญหาที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนเป็นครั้งๆไปเพื่อพัฒนางานและพัฒนาคน รวมถึงพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาพิมพ์พันธ์เดอะคูปต์; และคณะ (2544) ได้ให้ความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็นวิจัยประเภทปฏิบัติการ ใช้วิธีทางวิทยาศาสตร์ค้นคว้าเพื่อสร้างความรู้ใหม่ทางการศึกษาและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ทางการศึกษาความรู้ใหม่ทางการศึกษา เช่น วิธีสอน เทคนิคการสอน รูปแบบการสอนใหม่ หลักการสอนใหม่ ทฤษฎีการสอนใหม่ ทั้งนี้เพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดความรู้ตามเป้าหมายอีกทั้งเป็นการพัฒนาตนเองเป็นผู้สร้างความรู้เป็น

ประนอม เจริญชนม์(2545) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนหรือวิจัยปฏิบัติการ หมายถึง การหาความรู้หรือวิธีการใหม่เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งจะช่วยพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน หรือเพื่อแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ซึ่งครูเป็นผู้วิจัยและเป็นผู้ใช้ผลงานวิจัย

ไพจิตร สะดวกการ (2545) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ครูรับผิดชอบอย่างเป็นระบบ เพื่อสืบค้นให้ได้สาเหตุของปัญหา แล้วหาวิธีแก้ไขหรือพัฒนาที่เชื่อถือได้เช่น การสังเกต จดบันทึก และวิเคราะห์หรือสังเคราะห์เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูและพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ วนิดา แก้วกุลบุตร(2547) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนหมายถึง การวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ครูได้แสวงหา ความรู้วิธีการใหม่ๆ หรือนวัตกรรม ในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อผู้เรียน โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ซึ่งครูเป็นผู้วิจัยและเป็นผู้ใช้ผลงานวิจัย ศิริพร สลึงค์(2548) กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูศึกษาค้นคว้าเพื่อ แก้ปัญหาหรือเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนเริ่มจากการสำรวจปัญหาและ

แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยการสร้างและพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนการสอน และการทำการทดลองกับนักเรียนในความรับผิดชอบของครูทั้งกระบวนการวิจัยได้นำมาปรับปรุงการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนของครูซึ่งส่งผลให้ครูมีทักษะ มีความสามารถในการจัดกิจกรรมนักเรียน มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาจนหาทางแก้ไขได้สำเร็จทำให้เป็นคนมีความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในอาชีพครูเป็นการวิจัยที่ต้องทำในระยะเวลาสั้นนำผลไปใช้ได้ทันที

สรุป การวิจัยในชั้นเรียน คือ วิธีการแก้ปัญหการเรียนการสอนของครูผู้สอนด้วยการหาความรู้วิธีการใหม่ๆ และกระบวนการศึกษาเพื่อแสวงหาความรู้อันเป็นความจริงที่เชื่อถือได้ในบริบทของการเรียนการสอนที่

เกิดขึ้นในชั้นเรียนซึ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูลักษณะและพฤติกรรมของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้การสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา หรือสร้างหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อความเข้าใจในบริบทของงานตลอดจนหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในห้องเรียน หรือปรับปรุงและพัฒนางานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูอย่างเป็นระบบ อันจะนำไปสู่เป้าหมายที่สำคัญคือ การพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้เต็มศักยภาพ

2.1.2 ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

ได้มีนักการศึกษาและหน่วยงาน กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

ประกอบ มณีโรจน์(2544) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้คือ

1. ช่วยให้ผู้ครูได้พัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
2. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
3. ช่วยให้การวิชาการของการเรียนการสอนก้าวหน้ามีนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อเนื่องต่อการจัดการเรียนการสอนของครู
4. ช่วยให้การวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงมากขึ้น เป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป
5. ช่วยพัฒนาตัวครูและวิชาชีพครูไปพร้อม ๆ กัน

ครุรักษ์ภิรมย์รักษ์(2544) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสำคัญของครูในการพัฒนาวิธีชีวิตความเป็นครูไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ เพราะการ วิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูเป็นนักแสวงหาความรู้และวิธีการใหม่ๆ อยู่เสมอซึ่งจะช่วยให้ครูมีความรู้ อย่าง กว้างขวางและลุ่มลึก ทำงานอย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์และเป็นระบบ

2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้งานของครูมี ลักษณะเป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวไปข้างหน้าไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่และเกิดนวัตกรรมที่ทันสมัย นำไปใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ทันทั่วถึง

3. เป็นเครื่องมือสำคัญที่จรรโลงวิชาชีพครูให้มีความเข้มแข็ง เพราะผลจากการวิจัยในชั้นเรียนจะเป็น ตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการทำงานของครูได้อย่างเป็นรูปธรรม นั่นคือการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ ของผู้เรียนตามที่ครูต้องการ และเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมทั้งตัวครูและผู้เรียน สุวิมล ว่องวานิช (2546) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. ให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ทักษะการทำวิจัย การประยุกต์ใช้ตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไป ได้ที่จะเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษาให้ดีขึ้น
2. เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน
3. เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรง เนื่องจากช่วยตนเองด้านวิชาชีพ
4. ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่องและเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการวิจัยในที่ทำงาน ซึ่ง เป็นประโยชน์ต่อองค์กร เนื่องจากนำไปสู่การปรับปรุง การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติการและการแก้ปัญหา
5. เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการทำวิจัยให้กระบวนการวิจัยมีความเป็น ประชาธิปไตย ทำให้เกิดการยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ
6. ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล
7. ทำให้ครูเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง

พิมพ์พันธ์เตชะคุปต์(2544) ได้ให้ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดจากการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการวิธีการปฏิบัติโดยมีความสำคัญใน 4 ลักษณะ คือ

1. เป็น การพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย
2. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู
3. เป็นการแสวงหาความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการ ปฏิบัติ
- 4.เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

2.1.3 รูปแบบและลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน

จากความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนที่ได้กล่าวไว้แล้วนั้นมิบุคคลได้กล่าวถึงรูปแบบและลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้จะเห็นได้ว่า รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยมีลักษณะที่สำคัญคือ

1. เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของการแก้ปัญหา หรือการพัฒนาระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

2. เพื่อศึกษาแนวทางหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ที่จะสามารถแก้ปัญหาหรือช่วยยกระดับคุณภาพการเรียน การสอน

3. เพื่อนำนวัตกรรมที่เหมาะสมมาพัฒนา และทดลองใช้ตามกระบวนการวิจัย จะเห็นได้ว่า กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมีรูปแบบทำนองเดียวกับการวิจัยทางการศึกษา คือ เริ่มจากการกำหนดปัญหา ตั้งสมมุติฐานดำเนินการวิจัย มีข้อมูลเพียงพอและมีคุณภาพที่จะสามารถพิสูจน์และสรุปผลแต่แตกต่างกันที่การวิจัยในชั้นเรียนมีขอบเขตการศึกษาในชั้นเรียน และมุ่งเน้นที่การคิดค้นพัฒนานวัตกรรมมากกว่าการวิจัย เพื่อรู้ปัญหาอย่างเดียว ซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้ทำวิจัย และนักเรียนเป็นแหล่งข้อมูล

กานดา พุนลาภทวี(2545) กล่าวถึง ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน มีดังนี้

1. ผู้ทำวิจัยชั้นเรียน ส่วนใหญ่ผู้ทำวิจัยคือครูที่ทำหน้าที่สอนในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเป็นการวิจัยโดยครู เพียงคนเดียว หรือครูหลายคนร่วมกันทำวิจัยภายนอกก็ได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ แก้ปัญหาการเรียนการสอนเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อหาวิธีการ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ส่วนการทำวิจัยทางการศึกษาทั่วไป มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาคำตอบหรือความรู้เป็นหลัก

3. ที่มาของปัญหาวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาที่นำมาทำวิจัยได้จากสภาพปัญหาการเรียนการสอนใน ห้องเรียนที่ครูพบและต้องการจะแก้ไข การวิจัยในชั้นเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนหรือมีวัตถุประสงค์เพื่อหาวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนได้มากขึ้นกว่าเดิม

4. ขอบเขตของการวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานวิจัยขนาดเล็ก ขอบเขตของปัญหาการ วิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างแคบและเฉพาะเจาะจง กล่าวคือเป็นการทำวิจัยในประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

5. แบบแผนการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียนใช้วิธีการวิจัยปฏิบัติการ ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 4 ประการ คือ 1.การวางแผน 2. การปฏิบัติตามแผน 3. การประเมินผลการปฏิบัติ 4. การสะท้อนผลหลังการปฏิบัติวิธีการ วิจัยที่ใช้ไม่ยึดแบบแผนเคร่งครัดนัก สามารถปรับให้เหมาะสมตามสภาพการเรียนการสอนได้

6. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ศึกษาข้อมูลจากนักเรียนทุกคนในห้องที่ครู นักวิจัย สอนซึ่งเป็นการศึกษากลุ่มนักเรียนเป้าหมายทั้งหมดที่ไม่ใช่ศึกษาจากนักเรียน บางคนที่เป็นตัวแทนของกลุ่ม นักเรียนเป้าหมาย การวิเคราะห์ข้อมูลจึงใช้สถิติเชิงบรรยาย

กนิษฐา เต็มธนะศักดิ์(2545) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างจากการวิจัยโดยทั่วไปที่กลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก ศึกษาในห้องเรียน กระทำโดยครูและมีเป้าหมายคือพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน แต่แสวงหาความรู้และตีพิมพ์เผยแพร่ได้เช่นเดียวกัน มีการสะท้อนกลับผลการปฏิบัติงานของตนเองและผลที่

เกิดขึ้น การวิพากษ์วิจารณ์ผลที่ได้รับจากเพื่อนร่วมงานกระบวนการเป็นวงจรต่อเนื่องผลที่ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงาน อาจวิจัยจากปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนหรือวิจัยควบคู่กับการเรียนการสอนก็ได้ให้ ความสำคัญกับการคิดค้นพัฒนานวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนจากที่กล่าวข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ลักษณะของการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใน ชั้นเรียนของครูที่เกิดขึ้นกับนักเรียนซึ่งอาจเป็นรายบุคคล เป็นกลุ่มหรือทั้งห้องเรียนโดยเน้นให้ครูผู้สอนเป็น ผู้จัดทำวิจัยควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนซึ่งเนื้อหาของการวิจัยก็จะเป็นเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ จัดการเรียนการสอน เช่น ด้านหลักสูตร สื่อการสอนหรือการวัดผลประเมินผล เพื่อแก้ไขปรับปรุงและ พัฒนาการเรียนการสอนของตนเองให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

2.1.4 ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียน

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

ปราณี นุ่นน้อย (2540 : 4; อ้างอิงมาจาก สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู. 2534) ได้สรุป ข้อบกพร่องของผลงานวิชาการประเภทงานวิจัย ไว้ดังนี้

1. เกี่ยวกับหัวข้องานวิจัยและการกำหนดปัญหา พบว่างานวิจัยไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติ หน้าที่และ การกำหนดตำแหน่งของ ก.ค. กำหนดจุดประสงค์ของการวิจัยกว้างมากและเป็นเรื่องที่มีประโยชน์ ต่อนักเรียน นักศึกษาและงานในหน้าที่น้อย ไม่อาจนำไปใช้ปฏิบัติได้ขาดภูมิหลังของปัญหาและผู้วิจัยไม่ สามารถเสนอ ปัญหาให้ผู้อ่านเห็นความสำคัญของปัญหา

2. เกี่ยวกับการออกแบบงานวิจัย พบว่าการออกแบบการวิจัยไม่เหมาะสม ทำให้ไม่บรรลุ จุดมุ่งหมาย ของการวิจัยที่ตั้งไว้ขาดองค์ประกอบที่สำคัญของการวิจัยและไม่มีคามใหม่หรือขาดความคิด สร้างสรรค์

3. เกี่ยวกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าไม่มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือถ้า มีก็ไม่ สัมพันธ์กับงานวิจัยเรื่องนั้น ๆ ไม่มีข้อสรุปไม่วิจารณ์ไม่ขยายต่อหรือไม่มีความคิดเห็นของผู้วิจัย

4. เกี่ยวกับการตั้งสมมติฐาน พบว่าการตั้งสมมติฐานไม่ถูกต้องหรือขาดเหตุผลประกอบ

5. เกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล พบว่าการเลือกกลุ่มตัวอย่างไม่เหมาะสม ลำเอียง ใช้เครื่องมือ ไม่ เหมาะสมไม่รายงานคุณภาพของเครื่องมือ

6. เกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าใช้สถิติไม่ถูกต้อง ทำให้ไม่น่าเชื่อถือ

7. เกี่ยวกับสรุปผลการวิจัยและรายงานการวิจัย พบว่าเสนอผลงานวิจัยไม่ชัดเจน การ อภิปรายยังไม่ สนับสนุนประเด็นสำคัญ ข้อเสนอแนะมีลักษณะไม่เฉพาะเจาะจงและไม่เป็นผลสืบเนื่องจากการ วิจัย การเขียนรายงานการวิจัยขาดความเชื่อมโยง ไม่มีการอ้างอิง ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยหรืออ้างอิง

ผลิตผลจากการศึกษางานวิจัยของเลอชัย โชคสวัสดิ์(2546) ได้สรุปปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 4 ด้าน คือ

1. ปัญหาด้านการดำเนินงานวิจัยทั่วไป
2. ปัญหาด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการวิจัยคือครูผู้วิจัยและผู้บริหาร
3. ปัญหาด้านงบประมาณสนับสนุนการวิจัย
4. ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และแหล่งข้อมูลในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.1.5 ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

จากบทความทางวิชาการเรื่อง การวิจัยในชั้นเรียน : ทางเลือกใหม่ที่น่าสนใจ ในวารสารวิชาการปีที่ 3 ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน 2543 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการได้กล่าวถึงคุณค่าและประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อนักเรียนเอง

การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์แก่นักเรียนเพราะนักเรียนมีความรู้พื้นฐานในด้านการเรียนหลากหลายและแตกต่างกัน ครูผู้สอนจะต้องจัดการเรียนการสอนให้หลากหลายและเหมาะสมกับนักเรียน การวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ครูรู้ว่าจะใช้การเรียนการสอนเป็นกลุ่ม (Group) หรือเป็นรายบุคคลจะทำให้ครูค้นพบนวัตกรรม (Innovation) เพื่อใช้สอนนักเรียนจะส่งผลให้นักเรียนมีศักยภาพในด้านการเรียนอย่างสูงสุด นอกจากนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนแก้ปัญหาในด้านการเรียนการสอนแก่นักเรียนอย่างเป็นระบบมีหลักเกณฑ์ส่งผลให้นักเรียนเป็นคนดีคนเก่ง และมีความสุข

2. ประโยชน์ต่อครูผู้สอน

การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน จะทำให้ครูมีการวางแผนการทำงานที่จะช่วยแก้ปัญหา นักเรียนอย่างเป็นระบบมีหลักเกณฑ์ครูผู้สอนจะจัดทำแผนการสอนเพื่อเตรียมการสอนเป็นอย่างดีมีการสังเกตเพื่อบันทึกผลหลังการสอนสำหรับแก้ไขปัญหานักเรียนในชั้นเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม การจัดทำแผนการสอนและทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูปรับแผนการสอนให้ดียิ่งขึ้น การวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูมีความคิดสร้างสรรค์เตรียมการสอนและพัฒนาการสอนของตนเองตลอดเวลา ครูผู้สอนสามารถใช้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นผลงานทางวิชาการ ครูผู้สอนจะเป็นนักวิจัยรุ่นใหม่ เมื่อผลิตผลงานวิจัยในชั้นเรียนออกมาในครั้งแรกอาจมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง ครั้งต่อไปก็สามารถปรับปรุงแก้ไขให้ดีกว่าเดิมและเผยแพร่ผลงานของตนเองได้

3. ประโยชน์ต่อวงการศึกษ

โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่มีครูทำการวิจัยในชั้นเรียนมากจะส่งผลให้โรงเรียนหรือสถานศึกษามีมาตรฐานทางวิชาการสูง เพราะการวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น การทำ

วิจัยในชั้นเรียนจะส่งผลให้ครูมีปฏิสัมพันธ์กัน มีการปรึกษาหารือทางการเรียนการสอนมากขึ้น โรงเรียนและสถานศึกษาจะมีครูร่วมกันแก้ไขปัญหานักเรียนโดยการระดมความคิด (Brain Storm) แก้ไขปัญหานักเรียนอย่างหลากหลายและมีประสิทธิภาพสูงสุด ครูผู้สอนในวิชาต่าง ๆ จะช่วยเหลือการทำงาน เช่น ครูภาษาไทย ช่วยตรวจตัวสะกดความถูกต้องของภาษา ครูคณิตศาสตร์จะช่วยเหลือในด้านการคำนวณค่าสถิติในด้านการวิจัย ครูที่สอนภาษาอังกฤษอาจช่วยเหลือในด้านการแปลบทความและอ่านงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นต้นการที่ครูผู้สอนทำการวิจัยในชั้นเรียนจะส่งผลให้ครูชวนหาความรู้อยู่เสมอ สนใจในด้านการวิจัยต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนของชั้นเรียนตน ส่งผลให้โรงเรียนหรือสถานศึกษามีชื่อเสียงมากยิ่งขึ้น โรงเรียนหรือสถานศึกษาที่มีผลงานวิจัยที่ดีเผยแพร่ออกไปในโรงเรียนต่าง ๆ สามารถศึกษางานวิจัยในชั้นเรียนที่ได้นั้นมาประยุกต์(Apply) ใช้ในชั้นเรียนของตนได้ทำให้การจัดการศึกษาของชาติมีประสิทธิภาพ การทำวิจัยในชั้นเรียนจะกระตุ้นให้มีการพัฒนางานวิชาการทางการศึกษาอยู่เสมอ ส่งผลให้วิชาชีพครูมีมาตรฐานและเป็นครูมืออาชีพโดยมีพื้นฐานของการวิจัยเป็นเครื่องมือเพื่อใช้สำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนซึ่งเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษ

สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (2542) ได้กล่าวถึงประโยชน์และความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนพอสรุปได้ดังนี้การทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะช่วยให้ครูมีวิถีชีวิตของการทำงานครูอย่างเป็นระบบเห็นภาพของงานตลอดแนว มีการตัดสินใจที่มีคุณภาพเพราะจะมองเห็นทางเลือกต่าง ๆ ได้กว้างขวางและลึกซึ้งแล้วจะตัดสินใจเลือกทางต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์ครูนักวิจัยจะมีโอกาสมากขึ้นในการคิดใคร่ครวญเกี่ยวกับเหตุผลของการปฏิบัติงานและครูจะสามารถบอกได้ว่าการจัดการเรียนการสอนที่ปฏิบัติไปนั้นได้ผลหรือไม่เพราะอะไร นอกจากนี้ครูที่ใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนนี้จะสามารถควบคุม กำกับ และ พัฒนาการปฏิบัติงานของตนได้อย่างดีเพราะการทำงาน และผลของการทำงานนั้นล้วนมีความหมาย และคุณค่าสำหรับครูในการพัฒนานักเรียนผลจากการทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูได้ตัวบ่งชี้ที่เป็นรูปธรรมของผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของครูอันจะนำมาซึ่งความรู้ในงานและความปิติสุขในการปฏิบัติงานที่ถูกต้องของครู เป็นที่คาดหวังว่า เมื่อครูผู้สอนได้ทำการวิจัยในชั้นเรียนควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานสอนอย่างเหมาะสมแล้ว จะก่อให้เกิดผลดีต่อวงการศึกษ และวิชาชีพครูอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. นักเรียนจะมีการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. วงวิชาการศึกษามีข้อความรู้และ/หรือนวัตกรรมทางการจัดการเรียนการสอนที่เป็นจริงเกิดมากขึ้นอันจะเป็นประโยชน์ต่อครูและเพื่อนครูในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก และ
3. วิถีชีวิตของครูหรือวัฒนธรรมในการทำงานของครูจะพัฒนาไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ (Professional Teacher) มากยิ่งขึ้นทั้งนี้เพราะครูนักวิจัยจะมีคุณสมบัติของการเป็นผู้แสวงหาความรู้หรือผู้เรียน(Learner) ในศาสตร์แห่งการสอนอย่างต่อเนื่องและมีชีวิตชีวา จนในที่สุดก็จะเป็นผู้ที่มีความรู้ความ

เข้าใจที่กว้างขวาง และลึกซึ้งในศาสตร์และศิลป์แห่งการสอนเป็นครูที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในการสอนสามารถที่จะสอนนักเรียนให้พัฒนาก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ในหลายบริบทหรือที่เรียกว่าเป็นครูผู้รอบรู้ (Master Teacher) ซึ่งถ้ามีปริมาณครุณักวิจัยดังกล่าวมากขึ้นจะช่วยให้การพัฒนาวิชาชีพครูเป็นไป อย่างสร้างสรรค์และมั่นคงในปัจจุบันซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าการวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการ พัฒนาวิถีชีวิตครูเพื่อให้ครูพัฒนาไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพในสังคมวิชาการของวิชาชีพครูโดยสรุป ประโยชน์ ของการวิจัยในชั้นเรียนนั้นมีประโยชน์ต่อนักเรียน ต่อครูผู้สอน ประโยชน์ต่อโรงเรียนหรือสถานศึกษาต่อวง การศึกษาของชาตินอกจากนี้การวิจัยในชั้นเรียนยังเป็นการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ให้เกิดขึ้นในวงการศึกษาคำว่า ครูมีพื้นฐานของการวิจัย มีความมั่นใจเพื่อเป็นนักวิจัยมืออาชีพต่อไปในอนาคตได้มีนักศึกษาและหน่วยงาน กล่าวถึง ประโยชน์ การทำวิจัยในชั้นเรียนไว้

2.1.6 การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน เป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมีนักศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้สุวิมล ว่องวานิช (2543 ; อ้างอิงใน ครูรักษักริมย์รักษ์. 2544) ได้สรุปเกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไว้ว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไม่ใช่เรื่องยากเกินความสามารถของครูทุกคน สามารถทำได้ถ้ามีความมุ่งมั่นที่จะทำ และเมื่อตัดสินใจที่จะทำแล้วก็ไม่ต้องไปกังวลว่าวิธีการวิจัยที่ใช้จะไม่ถูกต้องตามหลักวิชา เพราะหลักการของการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน คือการนำเสนอผลการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาในห้องเรียนให้หมดไป ถ้ารายงานการวิจัยในชั้นเรียนของครูเป็นรายงานที่ให้ความรู้ใหม่ในการแก้ปัญหา และใช้กระบวนการวิจัยที่เชื่อถือได้รายงานการวิจัยในชั้นเรียนของครูเป็นรายงานการวิจัยที่ควรยอมรับได้การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ชื่อเรื่องของการวิจัย
2. ปัญหาและความสำคัญของปัญหา
3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. วิธีการวิจัย
5. สรุปและสะท้อนผล

ครูรักษักริมย์รักษ์(2544) การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน หลังจากที่ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจนได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์แล้ว การรายงานการวิจัยโดยทั่วไปมีวัตถุประสงค์เพื่อสรุปผลการวิจัยเผยแพร่ให้ผู้สนใจได้ศึกษาหาความรู้และนำรูปแบบวิธีดำเนินงานและผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงานรวมทั้งเพื่อเป็นผลงานทางวิชาการของครูสำหรับการเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น

ประวัติ เอรารวรรณ์(2545) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีโครงสร้างของการเขียนรายงานเหมือนกับ การวิจัยทั่วไป ซึ่งประกอบด้วย

1. ส่วนนำประกอบด้วย ปกหน้า ปกใน บทคัดย่อ กิตติกรรมประกาศ สารบัญ สารบัญตาราง สารบัญ แผนภูมิและรายการสัญลักษณ์ที่ใช้(ถ้ามี)

2. ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วย

2.1 บทที่ 1 บทนำ ได้แก่ความเป็นมาและความสำคัญ วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขต ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) ข้อตกลงเบื้องต้น (ถ้ามี) นิยามศัพท์เฉพาะ (นิยาม ปฏิบัติการ) และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

2.2 บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวข้องกับประเด็น ปัญหาการวิจัย งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.3 บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยได้แก่กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การ เก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

2.4 บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (กำหนดหัวข้อในการ นำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย)

2.5 บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ได้แก่สรุปผลการวิจัย อภิปราย ผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

3. ส่วนอ้างอิง ประกอบด้วย บรรณานุกรม และภาคผนวก เช่น ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัย ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล รายนามผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ และข้อมูลอ้างอิงอื่น ๆ

2.2 ความหมายของเจตคติ

เจตคติหมายถึง ความรู้สึกที่แสดงออกมาในทางบวก หรือทางลบ เช่น พอใจ ไม่พอใจ เห็นด้วย ไม่เห็น ด้วย ชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เจตคติหมายถึง ความรู้สึกโน้มเอียงของจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่ง หนึ่ง หรือ เรื่องใด เรื่องหนึ่ง หรือแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ เชิงนิมาน และเชิงนิเสธ

2.3 ลักษณะของเจตคติ

กฤษณา ศักดิ์ศรี(2530 :185 – 188) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของเจตคติสรุปได้ดังนี้ 1. เจตคติ เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของบุคคลที่ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด 2. เจตคติเป็นสิ่งที่ เปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม สถานการณ์และเหตุการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไป

3. เจตคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้งภายนอกและภายใน เราจะสังเกตได้ว่าบุคคลมีเจตคติ ในทาง ยอมรับหรือไม่ยอมรับ โดยสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกมา

4. เจตคติเป็นสิ่งซับซ้อน มีที่มาสลับซับซ้อน เพราะเจตคติขึ้นอยู่กับหลายประการ เช่น ประสบการณ์ การรับรู้ความรู้สึก ความคิดเห็น อารมณ์สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ฉะนั้นจึงผันแปรได้ 5. เจตคติเกิดจากการเลียนแบบ สามารถถ่ายทอดไปสู่บุคคลอื่นๆได้

6. ทิศทางของเจตคติมี 2 ทิศทาง คือ สนับสนุนหรือต่อต้านและปริมาณของเจตคติมีตั้งแต่พอใจ อย่างยิ่ง ปานกลาง จนถึงไม่พอใจอย่างยิ่ง เจตคติของบุคคลแต่ละคนจะมีความรุนแรงต่างกันไป 7. เจตคติอาจเกิดขึ้นมาจากความมีจิตสำนึก หรือจากจิตไร้สำนึกก็ได้

8. เจตคติมีลักษณะคงทนถาวรพอสมควร กว่าบุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดได้ต้องใช้เวลาานาน ใช้ความคิด ลึกซึ้ง พิจารณาละเอียดรอบคอบแล้วจึงเกิดเจตคติต่อสิ่งนั้น เจตคติอาจเกิดเปลี่ยนแปลงได้แต่ไม่ได้หมายความว่า จะเปลี่ยนได้ในเวลาอันรวดเร็ว

9. บุคคลแต่ละบุคคลย่อมมีเจตคติต่อบุคคล สถานการณ์สิ่งเดียวกัน แตกต่างกันได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ ประสบการณ์ของบุคคลนั้น

2.4 องค์ประกอบของเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 34) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา หรือองค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive component) ได้แก่ ความคิดซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการวัด ความคิดนี้อาจอยู่ในรูปใดรูปหนึ่ง ที่ต่างก็ขึ้นอยู่กับความคิด ของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า

2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก (Affective component) เป็นส่วนประกอบในด้านอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งเป็นตัวเร้าความคิดอีกต่อหนึ่ง ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีในขณะที่คิดสิ่งใดสิ่งหนึ่งแสดงว่า บุคคลนั้นมีความรู้สึกในด้านบวก หรือด้านลบตามลำดับต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบด้านปฏิบัติหรือองค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral component) เป็น องค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติหรือปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างโยธาโดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน สาขาวิชาช่างโยธา วิทยาลัยเทคนิคบุรี

ตัวอย่างที่ใช้การวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างโยธา วิทยาลัยเทคนิคบุรี โดยเลือกการสุ่มตัวอย่างเจาะจงเฉพาะ

3.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ตลอดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การส่งเสริมเจตคติเป็นรายบุคคล การให้รางวัล

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน โดยจัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างโยธา ในรายวิชางานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็ก และจัดทำเป็นตารางกราฟแสดงข้อมูลเปรียบเทียบ

ตารางที่ 3.1 ตารางส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

สาขา	วิชางานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็ก	
	จำนวนนักเรียนที่ส่งงาน	ร้อยละ
ช่างโยธา		

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1) ทำตารางบันทึกการส่งงาน แบบฝึกหัดในเวลา แบบฝึกหัดการบ้าน ใบงาน

รวมถึงผลงานเป็นกลุ่ม ในช่วงต้นและปลาย ภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชาการก่อสร้างอาคารไม้และเหล็ก

ตารางที่ 3.2 ตารางการส่งงาน/แบบฝึกหัดของนักเรียน

ตารางบันทึกการส่งงาน/แบบฝึกหัด				
ลำดับ	รายละเอียดชิ้นงาน	ชื่อ-สกุล	วันที่ส่ง	หมายเหตุ
1				
2				
3				
4				
5				

2) รวบรวมหาเป็นค่าเฉลี่ย และร้อยละ

การหาค่าร้อยละของข้อมูล มีสูตรดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\bar{x} \times 100}{n5}$$

$\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ย

$n5$ = ค่าคะแนนความพึงพอใจที่มากที่สุด

3) บันทึกการส่งงานอย่างต่อเนื่อง หลังจากการส่งเสริมเจตคติและนำมาหาเป็น ร้อยละ ของการส่งงานช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชาการก่อสร้างอาคารไม้และเหล็กมา เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของการส่งงาน ช่วงปลายภาคเรียนที่ 2

บทที่4

ผลการวิจัยและอภิปรายข้อมูล

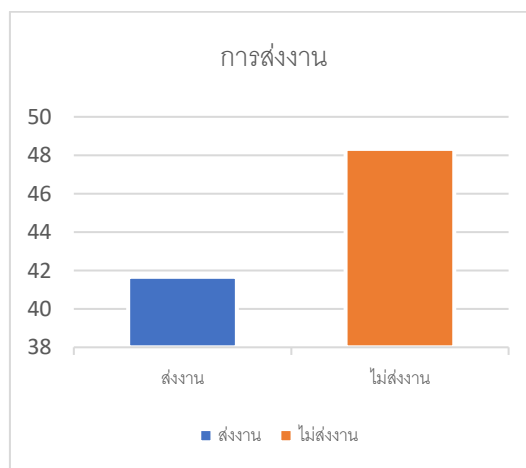
การวิจัยครั้งนี้เพื่อส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างโยธาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอผลการวิจัยและอภิปรายผลต่อไปนี้

4.1 ผลการส่งงาน

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่2 สาขาวิชาช่างโยธาก่อนเสริมเจตคติ

สาขา	วิชางานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็ก	
	จำนวนนักเรียนที่ส่งงาน	ร้อยละ
ช่างโยธา	5	41.67

แผนภูมิที่ 4.1 แผนภูมิแท่งบันทึกการส่งงานในรายวิชา งานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็ก ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างโยธาก่อนได้รับการส่งเสริมเจตคติภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

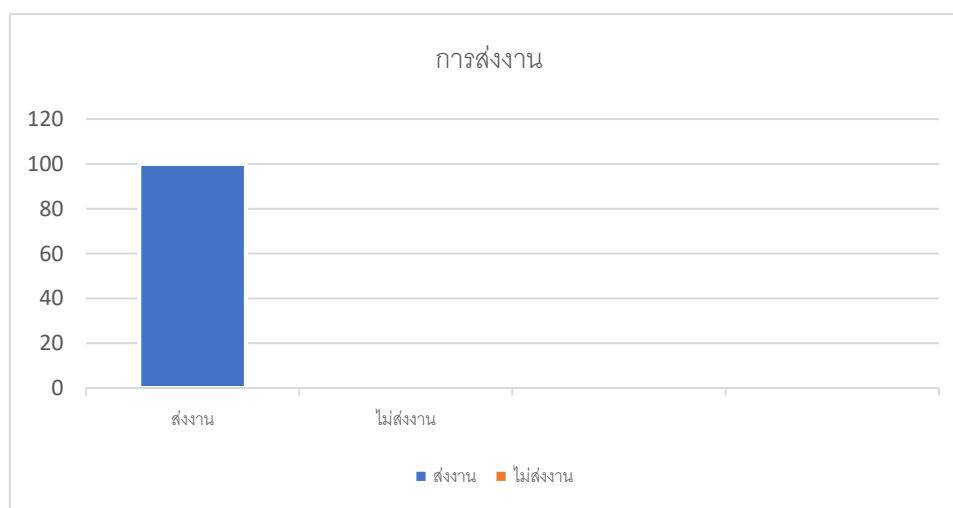

จากตารางที่ 4.1 และแผนภูมิที่ 4.1 พบว่า การส่งงานของนักเรียนสาขาวิชาช่างโยธาในรายวิชางานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็ก มีนักเรียนส่งงานคิดเป็นร้อยละ 41.67

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่2 สาขาวิชา ช่างโยธา หลังเสริมเจตคติ

สาขา	วิชางานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็ก	
	จำนวนนักเรียนที่ส่งงาน	ร้อยละ
ช่างโยธา	12	100

แผนภูมิที่ 4.2 แผนภูมิวงกลมเปรียบเทียบบันทึกการส่งงานในรายวิชางานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็ก ของ นักเรียนระดับชั้น ปวช.2 หลังจากได้รับการส่งเสริมเจตคติภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2568

จากตารางที่ 4.2 และแผนภูมิที่ 4.2 พบว่า การส่งงานในรายวิชางานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็กของ นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างโยธานักเรียน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างโยธา ก่อนและหลังเสริมเจตคติ

เทอม 2/2568	จำนวนนักเรียนส่งงาน(คน)	ร้อยละ
ก่อนเสริมเจตคติ	5	41.67
หลังเสริมเจตคติ	12	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การส่งงานของนักเรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปในทางบวก คือเมื่อคิดเป็นร้อยละ การส่งงาน หลังได้รับการส่งเสริมเจตคติสูงกว่า ก่อนได้รับการส่งเสริมเจตคติสูงขึ้นจากร้อยละ 41.67 เป็น ร้อยละ 100

บทที่5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาช่างโยธา ปีการศึกษา 2568 คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ จะนำเสนอรายละเอียด ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การส่งเสริมเจตคติเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนส่งงานตามที่ครูในรายวิชางานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็ก ครูได้มอบหมายงาน หรือแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำส่งครูเพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนว่า นักเรียนมีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด พบว่าหลังจากการที่ครูผู้สอนให้การเสริมแรงเป็นการให้คำพูดชมเชย การให้รางวัลหรือสัญลักษณ์ต่างๆ ในสมุดงานของนักเรียน พบว่าร้อยละ 100 มีพฤติกรรมเปลี่ยนไป มีการส่งงานเพิ่มขึ้นจากเดิม

1. ค่าเฉลี่ยของการส่งงานรายวิชางานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็กก่อนการส่งเสริมเจตคติของนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 41.67

2. ค่าเฉลี่ยของการส่งงานหลังการส่งเสริมเจตคติพบว่าสูงขึ้นกว่าเดิม ทำให้สรุปได้ว่า การที่ครูผู้สอนได้ศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อถามถึงสาเหตุการไม่ส่งงาน และให้แรงเสริมเป็นเจตคติในด้านการใช้รางวัลเพื่อเสริมเจตคติ พบว่านักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างโยธากระแสนลับมีการส่งงานสูงขึ้น จากร้อยละ 41.67 เป็นร้อยละ 100

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ในการสอนรายวิชางานก่อสร้างอาคารไม้และเหล็ก ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยในขณะที่ทำการเรียนการสอนให้มากที่สุด

2. ควรมีการเสริมแรง ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

- กฤษณา ศักดิ์ศรี. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์นิยมวิทยา , 2530.กาญจนา วังฉาย. การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน , 2544.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร:ชมรมเด็ก, 2535
- ประภาพัฒน์ สุวรรณ. ทศนคติการวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย , กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์,2526
- กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 . บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด กรุงเทพมหานคร , 2542
- ประวัติเอราวรรณ. การวิจัยในชั้นเรียน กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ จำกัด,2542 สุขทัยธรรมาธิราช, การวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน,มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นนทบุรี, 2540